

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان راه حل محور به شیوه گروهی بر بهبود کیفیت زندگی، تاب آوری و بهزیستی روان شناختی مادران دارای کودک عقب مانده ذهنی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی کودکان استثنایی از منظر روانشناسی تربیتی، علوم شناختی و آسیب شناختی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

یاسر عباسیان فتح آبادی - کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی اردکان

خلاصه مقاله:

هدف: اثربخشی درمان راه حل محور به شیوه گروهی بر بهبود کیفیت زندگی، تاب آوری و بهزیستی روان شناختی مادران دارای کودک عقب مانده ذهنی بود. روش کار: در این پژوهش نیمه تجربی در سال 1394 از روش پیش آزمون و پس آزمون با گروه شاهد استفاده شده است. جامعه پژوهش شامل مادران دارای کودک استثنایی شهر اهواز می باشد که به صورت نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. تعداد 30 مادر دارای کودک عقب مانده ذهنی بودند که در دو گروه 15 نفری به عنوان گروه آزمایش و گروه گواه به صورت تصادفی انتخاب شدند. و پرسشنامه های کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (2006)، پرسشنامه تاب آوری کونور و دیویدسون (2003) و پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف بود. برای تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS و روش های آمار توصیفی و تحلیل (کواریانس) استفاده شد. یافته ها: نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که رویکرد راه حل محور بر کیفیت زندگی، تاب آوری و بهزیستی روانشناختی موثر است یافته ها: نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که رویکرد راه حل محور بر کیفیت زندگی، تاب آوری و بهزیستی روانشناختی موثر است ($P < 0/001$). نتیجه گیری: با توجه به افزایش نرخ طلاق در دو دهه گذشته در کشور، درمان راه حل محور با کمک به مادران دارای کودک عقب مانده ذهنی برای توسعه راه حل های موثر و یافتن موارد استثنا در زندگی می تواند کیفیت زندگی، تاب آوری و بهزیستی روانشناختی این افراد را بالا ببرد.

کلمات کلیدی:

راه حل محور، بهزیستی روانشناختی، کیفیت زندگی، تاب آوری، عقب مانده ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/982035>

